

Radošā darbnīca “Mana runa pārlicina” Rēzeknes Valsts 1. ģimnāzijā

Jau otro gadu aicinām uz ģimnāziju “Horeogrāfu asociācijas” speciālistus, kas ne vien teorētiski, bet arī praktiski darbojas ar ģimnāzistiem. Runas māksla ir jāattīsta visu cilvēka dzīvi, vienmēr tajā būs kas pilnveidojams. Bet jauniešu vecumā izpratni par runu kā mākslu ir jāveido un jāattīsta. Bieži nākas sastapties ar pusaudžu jautājumiem par publisko uzstāšanos, viņiem ir daudz jautājumu šajā jomā, esam priecīgi, ka “Horeogrāfu asociācijas” improvizatori mums, pedagogiem, palīdz šajā darbā un vada profesionālas radošās darbnīcas.

Skolēnu viedokļi par piedzīvoto radošajās darbnīcās:

Dārta: Runas nodarbībā guvu daudz jaunu zināšanu, tās arī mācījos pielietot esot tur, sadarbojoties ar klasesbiedriem. Attīstīju komunikācijas prasmi, kā arī nācās iziet no komforta zonas, kas man bija liels izaicinājums, tomēr tiku galā ar bailēm un uztraukumu. Uzskatu, ka šādas nodarbības skolā ir nepieciešamas, jo nes tikai pozitīvu ietekmi.

Viktorija :Tā bija ļoti neparasta pieredze. Mēs parādījām sevi, mēs bijām kā improvizācijas aktieri. Es uzzināju noderīgu informāciju, un mums tika sniegts daudz padomu, kurus es noteikti izmantošu nākotnē.

Viktorija: Pasākumā par publisko uzstāšanos es uzzināju par bailēm, kas rodas, un kā tās var pārvarēt.

Amālija : Man ļoti patika publiskās uzstāšanās pasākums, tā bija pirmā reize, kad es improvizēju un kad uzstājos.

Laura: Kopumā, runas nodarbība man ļoti patika, jo es iemācījos daudz jaunas informācijas. Ar nodarbības vadītāju mēs spēlējām dažādas spēles un runājām. Es uzzināju interesantus faktus gan par sevi, gan par citiem saviem klasesbiedriem.

Man ļoti patika nodarbība par publisko uzstāšanos, jo tajā ar interesantām aktivitātēm apguvām publiskās runas pamatus, kā arī paši mēģinājām publiski uzstāties. Es uzskatu, ka šī ir viena no svarīgākajām prasmēm, kas cilvēkam ir jāprot, tāpēc tas ir ļoti aktuāli jauniešiem, lai zinātu, kā pareizi un interesanti uzstāties publikas priekšā.

Ilva

Prasme labi runāt ir viena no cilvēka svarīgākajām vērtībām

Apmeklējot nodarbības par publisko uzstāšanos, es uzzināju, kā var uzlabot prasmi pareizi runāt un uzrunāt apkārtējos. Piemēram, liela uzmanība ir jāpievērš tam, kā cilvēks stāv un žestikulē. Publiski uzstājoties, cilvēkam jāstāv brīvi, nesakrustojot ne rokas, ne kājas. Lai runu padarītu vēl interesantāku, vajag meistarīgi lietot dažādas intonācijas un balss tembrus.

Lai gan runa liekas pavisam parasta un ikdienišķa lieta, tā noteikti ir jāuzlabo un jāpilnveido visas dzīves laikā, jo tā ir kā mūsu vizītkarte.

Diāna

Publiskās runas nodarbība bija ne tikai patīkama, bet arī izzinoša, nostiprinājām zināmas lietas un, protams, uzzinājām ko interesantu. Mums bija jāizpilda uzdevumi, lai mācītos

izskatītos labāk un pārliecinātāk sabiedrības priekšā. Atceros - ir jāstāv uz divām kājām, lai izskatītos pārliecinošāk. Rokas nevar likt aiz muguras vai priekšā, rokas jātur uz sāniem, ja vieglāk, sarunā var izmantot rokas žestu. Lai cilvēkiem būtu interesanti klausīties, nevar runāt monotoni un garlaicīgi. Godīgi sakot, šī nodarbība man patika un bija ļoti nepieciešama.

Gabriella

Manai klasei bija iespēja piedalīties nodarbībā "Mana runa pārliecina". Nodarbība ļāva gan pārliecināties par savām spējām, gan novērtēt tās no cita skatpunkta, jo tika piedāvāti dažādi uzdevumi, kuru mērķis bija sekmēt to, lai kļūtu pārliecinātāki un precīzāki uzstājoties. Nodarbība man šķita noderīga, jo bija iespēja gan pavērot klasesbiedrus un viņu ieradumus uzstājoties, gan noskaidrot, kā uzstāties, lai klausītājiem būtu labs priekšstats. Nodarbības laikā mums bija gan jāstrādā pāros un jāveic uzdevums ar asociācijām, gan jāstāsta par sevi, gan grupās jāveido stāstījums un jādemonstrē visas klases priekšā. Endija

Kopā ar klasi piedalījās mācību stundās, kas veltītas publiskajai runai. Sākumā mums vadītājs pastāstīja, kas ir publiskā uzstāšanās un kādēļ šo prasmju attīstīšana ir nepieciešama. Tad mēs sākam praktisko daļu. Sadalījāmies pa pāriem. Viens no mums sāka stāstīt kādu stāstu uz laiku, kad viņš pabeidza, otrām tas bija jāatkārto, un otrādi. Tālāk mums bija jāsamainās ar pāriem un jāveido stāsts kopā. Tas bija ļoti interesanti un uzjautrinoši. Beigās mēs sadalījāmies pa 4 un veidojām stāstu uz skatuves. Šī stunda man ļoti patika, bija interesanti paskatīties, ko spēju es un kā rīkojas citi. Sanāca ļoti brīnišķīgi un pat aizraujoši. Sofija

Foto.

Sagatavoja LSS koordinatore Sarmīte Arbidāne